

det, i Anledning af § 10, at gjøre blot en lille Hensigt til den høitærede Indenrigsminister, nemlig med Hensyn til Anvendelsen af Pengene; jeg skal dertil bruge ganske faa Ord. Jeg vilde blot tillade mig at henstille, om det ikke maatte blive taget under Overveielse, naar denne Sag skal udføres, om der ikke turde være Anledning til at lade de Beløb, som igjennem denne Lov vilde komme til Indtægt til Fordeel for Sømand, tilflyde de Skipperkasser eller Sømandsforeningskasser, som ere i de enkelte Byer. Jeg troer, at det vilde falde meest i Sømandenes Smag, og tillige paa den nemmeste Maade komme hele Standen rundt om i Landet til Nytte, naar disse Beløb kunde indflyde i de Sømandskasser, som allerede ere tilstede. Jeg henstiller dette til den høitagtede Indenrigsministers Overveielse, da Ministeren jo har fuldkommen frie Hænder med Hensyn til, hvorledes disse Beløb skulle anvendes.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til det, som den ærede Landsthingsmand, der nu satte sig, anførte ligeoverfor Udvalgets Vædringsforslag til § 8. Jeg skal da for det Første bemærke, at jeg ikke troer, man vil kunne fastholde, at disse Indtægter for Forhøyringscontracters Affattelse kunne betragtes som Noget, der maa følge Mønstringsbestyreren; idetmindste er Forholdet her i Kjøbenhavn, hvor der jo er en særskilt Mønstringsbestyrer og en særskilt Vatterffkout, det, at denue Indtægt kun tilflyder Vatterffkouten, men ikke Mønstringsbestyreren. Men dernæst vil jeg fremhæve, at selv om det maatte forholde sig saa, at Mønstringsbestyreren kunde beholde denne Indtægt, maattet man ansatte en særskilt Vatterffkout, saa synes jeg, at det blev galt alligevel; i saa Fald maatte jo nemlig enten de Paaagældende betale to Gange, eller ogsaa maatte Vatterffkouten miste denne Indtægt, og i begge Tilfælde vilde man komme ind i Banffkeligheder. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er billigt at tage Hensyn til de nu ansatte Embedsmænd i denne Henseende, saa berøver det jo selvfølgeligt meget paa Betydeligheden

af Indtægterne. Herom har Udvalget ikke kunnet skaffe sig nogen Oplysning i den korte Tid, der er hengaaet, men saavidt vi have kunnet erfare, saa er denne Indtægt dog ikke saa aldeles ubetydelig, idet den paa sine Steder dog nok skal kunne være over 100 Rd. Derfor have vi meent, at der kunde være Grund til at tage Hensyn til de nu ansatte Mønstringsbestyrere, og troet, at dette Hensyn kunde varetages ved den foreslaaede Vædring.

Jessen: Det vilde da i ethvert Tilfælde kunne indrettes saaledes, at den særskilt ansatte Vatterffkout erhøldt de nye Gebyrer, som tilflyde ham efter denne Lov, og som Mønstringsbestyreren ikke har havt, nemlig Alt, hvad der vedkommer Ophævelse af Contracter, og at han derimod først erhøldt de Gebyrer, der falde ved Indgaaelsen af Contracter, naar den nuværende Mønstringsbestyrer afgik. Paa den Maade vilde en retfærdig Deling kunne finde Sted, og jeg har blot taget Ordet for at gjøre opmærksom paa, at det vilde gjøre mig ondt, om denne lille Banffkelighed skulde gjøre det umuligt i de Byer, hvor der var et særligt Duffe derom, allerede nu at faae ansat en særskilt Vatterffkout.

Ordføreren: Jeg vil dertil blot bemærke, at en saadan Indretning ogsaa efter Vædringsforslaget vil være fuldkommen mulig. Efter Vædringsforslaget er der ikke det Mindste ivænet for at ordne Forholdet paa den Maade.

Lobiesen: Jeg skal tillade mig at gjøre en Bemærkning med Hensyn til det under Nr. 8 til § 11 stillede Vædringsforslag, der lyder saaledes: „Denne Lov gjælder ikke for Færøerne“. Det forekommer mig nemlig, at det var en noget faarfly Motivering, som den høitærede Ordfører gav af dette Vædringsforslag, naar han ndtalte sig derhen, at Udvalget ikke var tilstrækkelig kjendt med Forholdene paa Færøerne, og at det derfor af Forsigtighedshensyn fandt det hensigtsmæssigt at gjøre denne Tilføttelse. Jeg maa dertil bemærke, at Reglen jo er den, at Rigsdagen vedtager Love ogsaa for Færøerne, og at en-